

ville nå målet. Denne gang er der, ud over en erkendelse af, at opgaven er blevet langt større, fordi man har opgivet nogle af de meget centrale midler i den nuværende regering, først og fremmest en lang og sørgmunter beretning om, hvordan man forestiller sig, at man kan få udlandet til at løse sine egne problemer. Der er virkelig forskel. Og den politiske kunst består naturligvis i, til trods for disse meget store forskelle, at nå frem til fælles resultat.

Klimakatastrofen er jo ikke teori. Klimakatastrofen er i gang, og hvis ikke vi gør noget – og at gøre noget er i størrelsesordenen 80 pct.s reduktion af klimagasudslippet i den rige del af verden i løbet af det her århundrede – så vil vi efterlade en fuldstændig anden klode til vores børn, oldebørn og tipoldebørn. Det er omtrent et af de mest alvorlige spørgsmål.

Intet er så ynkeligt som fantastisk rige lande som f.eks. vores, der ikke selv vil være med til at yde sit bidrag. Så jeg håber meget, at det må lykkes undervejs i forhandlingerne.

Vi, der er med i energireformen, har jo gode forudsætninger for at kunne hjælpe miljøministeren i at opfylde sine forpligtelser, og jeg kan love ham, at de muligheder vil vi udnytte fuldt ud.

Vi har aftaler om energibesparelser. Vi ved, at energireformen forudsætter, at Danmark kan opfylde sine internationale forpligtelser, og derfor har vi også gode argumenter for fortsættelse af CO₂-kvoter.

Vi ved også, at prisen på vindmøllestrøm i Danmark meget nærmer sig den kommercielle strøm, og kunne vi bare få – sagt til hr. Dohrmann – de 17 øre, der gives i tilskud ud over markedsprisen til vindkraftstrøm, så ville vi i Danmark snildt kunne bygge de vindmøller på et kommercielt grundlag, som er forudsætningen for, at vi kan nå målet.

Alt det arbejder vi med med energiministeren, men jeg deler egentlig lidt fru Holmsgaards opfattelse. Det var ikke nogen klog beslutning at skille miljø og energi ad i forbindelse med det. Men det mindste, man kan forlange, er, at en diskussion, der for 80 pct.s vedkommende, 75 pct.s vedkommende handler om energi, i det mindste påkalder sig så stor interesse i de nu adskilte ministerier, at også økonomi- og erhvervsministeren var til stede under behandlingen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken, hvorfor han ikke er kommet med de beviser, han har omtalt han er i besiddelse af – beviser, som beviser, at den daværende miljøminister, hr. Svend Auken, virkelig gjorde en indsats for at få de korrigerede tal igennem. Man må jo, sådan som sagen er endt, som sagt formode, at der ikke eksisterer sådan nogen beviser. Er det ikke korrekt? Ellers er det da mærkeligt, at de ikke er kommet frem, som man har lovet her nede fra pladsen i salen.

Kl. 19.05

Vil Socialdemokratiet være med til at finde de ekstra penge, som det koster? Her er der tale om noget, der ligner 2,5 mia. kr., og det, taler vi om, er uden skatter og afgifter. Er Socialdemokratiet virkelig parat til at lægge prisen over til forbrugerne?

Og så vil jeg også gerne lige spørge hr. Svend Auken ... nå, det må jeg vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg troede, det emne var blevet uddiskuteret i sidste omgang, men jeg kan sige til hr. Dohrmann, og det er jeg overbevist om at miljøministeren også har kunnet bekræfte at det er, at ikke bare har jeg rejst denne sag én gang, jeg har rejst den masser af gange både uofficielt og officielt i forhold til mine kolleger. Det er ikke lykkedes at overbevise dem, også selv om de udmærket godt kan se, at Danmark på ingen måde har søgt at manipulere med tallene, men altid i fuld åbenhed arbejder på den måde.

I øvrigt har jeg sagt, at vi er parat til at finde de sidste 5 mio. t. Hvis hr. Dohrmann nu vil have en reprise af den diskussion, vi brugte mange kræfter på under det tidligere punkt, så for min skyld ingen alarm.

Det er ikke rejst bare én gang, det er rejst adskillige gange i EU af skiftende regeringer, desværre uden at vi fik løst problemet. Jeg synes, at vi er endt fornuftigt. Vi har en god forhandlingsposition inden 2006, og gør vi det rigtigt til den tid, er det slet ikke sikkert, at vi kommer til at skulle udrede de 5 mio. t.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen er det ikke korrekt, at vi sad hernede i salen, hvor hr. Svend Auken sagde, at der var skriftlige beviser på det? Er det ikke korrekt, at